

РЕШЕНИЕ

№ 28396

гр. София, 30.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **6097** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „НАТ 2004” ООД срещу Решение № Ж- 373/19.04.2023г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл.147, ал.1 от Наредба № 3/2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и чл.173 ал.2 от АПК е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-12-00-95 от 14.04.2015 г., допълнена с жалби от 08.06.2015г. и от 04.09.2015 г., подадени от дружеството срещу „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД по повод едностранното прекратяване на сключения с „НАТ 2004” ООД Договор № 1202 от 03.02.2015г. за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от МВЕЦ „К.”. В жалбата се твърди, че решението на КЕВР е нищожно, на основание чл.177 ал.2 от АПК, като издадено в противоречие с влязло в сила решение на Административен съд София – град /АССГ/ по адм.д. № 7418/2019г., оставено в сила с Решение № 11473/11.11.2021г. по адм.д. № 10647/2020г. на Върховен административен съд /ВАС/. Алтернативно се иска отмяна на решението на КЕВР, поради противоречие с материалния закон и с целта на закона, в подкрепа на което се излагат подробни съображения. Сочи се, че оспореното решение на КЕВР е четвърто поред, постановено след отмяна на решение № Ж-85/24.09.2015г. на КЕВР с решение № 3466/21.03.2017г. по адм.д. № 5441/2016г. на ВАС, след обявяването за нищожно на Решение № Ж-173/21.06.2017г. на КЕВР с решение по адм.д. №

7764/2017г. на АССГ, оставено в сила с решение по адм.д. № 3683/2017г. на ВАС и след обявяването за нищожно на Решение № Ж-264/27.05.2019г. на КЕВР с решение по адм.д. № 7418/2019г. на АССГ, оставено в сила с решение по адм.д. № 10 647/2020г. на ВАС.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощник – адв.Х., поддържа жалбата. Подробни съображения в подкрепа на тезата за нищожност на административния акт и за неговата незаконосъобразност развива в позиция по същество и в писмена защита. Претендира разности, посочени в представен списък на разностите.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител – юриконсулт П., оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни доводи развива в позиция по същество и в представени писмени бележки. Претендира юриконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С молба от 17.09.2024г. прави искане за спиране на производството по делото и отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по въпроси, посочени в молбата.

Заинтересованата страна – „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П., редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира следното:

Фактите по делото, свързани с наличието на сключен договор между жалбоподателя и заинтересованата страна за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от МВЕЦ „К.” и едностранното му прекратяване от „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П. не са спорни между страните, вкл. и датата на това едностранно прекратяване - 21.03.2015г., с писмо изх. № 880/20.03.2015г., с позоваване на чл. 14, ал. 1 договора, поради обстоятелството, че обекта за производство на енергия от ВИ не е въведен в експлоатация преди влизане в сила на ЗИД на ЗЕ, обнародван в ДВ бр.17/2015г.. Не е спорно и сезирането на КЕВР от страна на жалбоподателя по повод на това едностранно прекратяване на договора, с искане КЕВР да задължи „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П. да изпълнява сключения между тях договор № 1202/03.02.2015г., като прилага преференциите, които Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ гарантира за производителите на ел.енергия, заявили присъединяване преди датата на доклада по чл.18 ал.2 от ЗЕВИ. По делото е безспорно и, че в изпълнение на процедурата по чл.143 от Наредба № 3/2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката / Наредба № 3/2013г./, КЕВР е изисквала извършването на проверка и представянето на становище по жалбата от страна на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П., че такова становище е представено, ведно с относимите документи, както и че според „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П., едностранното прекратяване на договора е правомерно, с позицията, че МВЕЦ К. е въведена в експлоатация на 03.04.2015г., а промените със ЗИД на ЗЕ са в сила от 06.03.2015г. Страните не спорят относно задълженията на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П. по сключения договор с жалбоподателя, както и относно наличието на договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П., сключен на 11.06.2013г.

От приетите като доказателства документи, представени с административната преписка, се установява, че с Разрешение за ползване № СТ-05-457/03.04.2015 г. е

разрешено ползването на обект – МВЕЦ К. с мощност 1386 Kw, с подобекти, посочени конкретно в разрешението за ползване. Безспорно е установено и, че МВЕЦ - „К.“ е изградена на отделни етапи и е въведена в експлоатация с издадени отделни разрешения за ползване. За всеки от отделните етапи са издавани самостоятелни разрешения за строеж и съответно след изграждането им – разрешения за ползване. Така, след издаване на Разрешение за строеж № 217/ 23.07.2013г. на временно ел.захранване и изграждането му, е издадено Разрешение за ползване на временно ел.захранване с № ДК-07- Пд-190 от 02.12.2013 г. След издадено разрешение за строеж № 321/25.08.2014г. на БКТП и изграждането му, на 30.12.2014г. е издадено разрешение за ползване на трансформатор БКТП 20/0,4KV. Междувременно, на 30.10.2014г. между „НАТ 2004” ООД и ЕВН България Електроснабдяване ЕАД е сключен окончателен договор за присъединяване на БКТП 20/0,4KV. На 05.12.2012г. е издадено разрешение за строеж № 457 за изграждането на сградоцентра, яз, рибен проход, стоманобетонна стена с насипна дига и входно съоръжение, като след изграждането им, на 20.01.2015г. е съставен констативен акт № 15 за установяване годността за приемане на строеж : „МВЕЦ - „К.“. В периода от 21.01.2015 г. до 26.01.2015 г. са проведени три самостоятелни 72-часови проби, съгласно изискванията на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. На 21.01.2015г. е сключен Договор за достъп до електроразпределителната мрежа на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници при общи условия №[ЕГН] между "ЕВН България Електроразпределение" ЕАД и "НАТ 2004" ЕООД / понастоящем преобразувано в ООД/, по силата на който "ЕВН България Електроразпределение" ЕАД осигурява на дружеството достъп до оперираната от него електроразпределителна мрежа. На 03.02.2015 г. „НАТ 2004" ООД е сключило с "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД Договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници № 1202, с който са определени параметрите, при които "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД ще изкупува електрическата енергия, произведена от МВЕЦ "К.". Съгласно чл.5, ал. 1 от Договора "ЕВН България Електроразпределение" ЕАД ще изкупува електрическата енергия, произведена от МВЕЦ "Нат-К." на преференциални цени, определени от КЕВР. За закупената произведена от МВЕЦ К. ел.енергия е издадена фактура № 18/28.02.2015г. с получател „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД и фактура № 19/20.04.2015г., отново с получател електроснабдителното дружество, като сумите по фактурите са платени на „НАТ 2004” ООД.

Съгласно заключението на изслушаната комплексна съдебно-техническа експертиза /КСТЕ/ МВЕЦ - „К.“ се присъединява към ЕРМ с изграждането и въвеждането в експлоатация на трансформатор БКТП. Функцията на БКТП е да трансформира и преобразува ел.енергия, централата ВЕЦ произвежда електрическата енергия, а кабелната линия е част от ЕРМ на електрическа енергия. Заключението на КСТЕ установява, че без наличието на трите обекта не е възможно да се произвежда електрическа енергия.

При идентична фактическа обстановка, с Решение № 3466/21.03.2017г. по адм.д. № 5441/2016г. ВАС е отменил Решение № Ж-85 от 24.09.2015 на КЕВР и върнал преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в решението. Съдът е посочил, че решението на административния орган е взето, без да са съобразени и

обсъдени всички факти и обстоятелства, като не са обсъдени и всички доказателства както поотделно, така и в съвкупност и не са установени факти от съществено значение за разрешаване на правния спор сред които кога точно е започнала експлоатацията на централата, при наличието на доказателства, че от м. февруари 2015г. централата е въведена във фактическа експлоатация, била е действаща и енергията, произведена от нея е изкупувана от „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, съгласно сключен между страните договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа на ЕВН. Съдът е посочил, че не са съобразени и безспорните факти, че „процесния обект е въвеждан в експлоатация поетапно, което е напълно допустимо и се предвижда от ЗУТ и по-конкретно Наредба №6 от 1999г. за разрешение за ползване на строежите и Наредба на МС за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи, вследствие на което за два от етапите на неговото изграждане са налице съответните разрешителни за ползване - Разрешение за ползване с № ДК-07- Пд-190 от 02.12.2013г., в което е отбелязано, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрените проекти и Разрешение за строеж №217/23.07.2013г. от Началник РД"НСК" П.. Съдът е констатирал издадено разрешение за ползване № СТ -05-357/03.04.2015г., която дата е след влизането в сила на §54 от ЗЕВИ, отбелязвайки, че същото се „явява като заключителен, последен етап от една продължителна процедура”, при което „без да се разгледат всички налични факти и обстоятелства в тяхната съвкупност не може да се направи категоричен извод, че към 06.03.2015 г. МВЕЦ „К.” не е въведено в експлоатация, позовавайки се на доказателства, че от м. февруари 2015 г. обектът е работещ, произвеждащ електрическа енергия, която е изкупувана от ЕВН, съгласно сключен между страните договор. Приел, че за част от съоръженията, представляващи етапи от изграждане на централата, са издадени разрешителни преди 06.03.2015 г., както и че „НАТ 2004” ООД е заявило въвеждането на централата за цялостна експлоатация преди влизане в сила на §54 от ЗЕВИ, като забавата при произнасянето на административния орган не следва да има негативни последици за дружеството, изпълнило изцяло проекта, преди влизане в сила на закона. Изрично указал, че не е съобразено от решаващия съд и от административния орган, че въведените в експлоатация отделни етапи от МВЕЦ „К.” са относими към преценката на предпоставките по §54 от ЗЕВИ. Указал съобразяване с нормата на чл.35 АПК, разпореждаща издаването на индивидуалните административни актове да бъде предхождано задължително от изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъждане обясненията и възраженията на заинтересованите страни.

След отмяната на Решение №Ж-85/2015г. на КЕВР и връщането на преписката за ново произнасяне, издаденото Решение № Ж-173/21.06.2017г. на КЕВР, на основание чл.177 ал.2 от АПК е обявено за нищожно с решение по адм.д. № 7764/2017г. на АССГ, оставено в сила с решение по адм.д. № 3683/2017г. на ВАС. Издаденото впоследствие Решение № Ж-264/27.05.2019г. на КЕВР също е обявено за нищожно с решение по адм.д. № 7418/2019г. на АССГ, оставено в сила с решение по адм.д. № 10647/2020г. на ВАС.

С решение на Административен съд Смолян по адм.д. № 286/2020г. , оставено в сила с решение на ВАС по адм.д. № 3653/2023г. КЕВР е осъдена да заплати на жалбоподателя сумата от 3 206 378,38 лв. обезщетение за претърпени имуществени вреди за периода 01.11.2015г. - 31.08.2010г. вследствие уважен иск на дружеството, предявен на основание чл.1 ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините

за вреди /ЗОДОВ/ след отмяната на решението на КЕВР С № Ж-85/24.09.2015г. с решение по адм.д. № 3683/2018г. на ВАС.

Предвид изложеното, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 177, ал. 2 АПК нищожни са актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда. Разпоредбата е приложима в случаите, в които съдът окончателно е решил спора по същество, замествайки преценката на административния орган със своя преценка. При оспореното в настоящето производство произнасяне на КЕВР не е налице хипотезата на чл.177, ал.2 АПК. Административният съд е обявил за нищожно решение № Ж-264/27.05.2019 г. на КЕВР с вече посоченото по-горе решение на ВАС по адм.д. 5441/2016г., както и с последващите две решения на АССГ, оставени в сила с решения на ВАС, като предходно издадените три решения на КЕВР са отменени и преписката е изпратена на органа за ново разглеждане с указание за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъждане обясненията и възраженията на заинтересованите страни. Съдът приема, че неизпълнението на указания на съда по тълкуването и прилагането на закона при решаването на преписката след връщането ѝ за ново разглеждане в настоящата хипотеза представлява нарушение на административнопроизводствените правила, което обуславя отмяната на съответния акт, а не обявяването му за нищожен.

Съгласно чл.18, ал.1, т.6, т.7 и т.8 от ЗЕВИ в приложимата редакция, производството на електрическа енергия от възобновяеми източници, вкл. на електрическа енергия от комбинирано производство на топлинна и/или енергия за охлаждане и електрическа енергия от възобновяеми източници се насърчава чрез изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници за определен срок; определяне на преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, вкл. и електрическа енергия, произведена от биомаса, чрез технология за пряко изгаряне с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с обща инсталирана мощност над 10 MW; определяне на преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от биомаса, в случаите, когато се използват технологии за термична газификация. Изключение от това насърчаване е въведено в чл.18 ал.2 от ЗЕВИ /в приложимата редакция, преди отмяната на разпоредбата, обн. ДВ, бр. 86 от 2023 г., в сила от 13.10.2023 г./, като е посочено, че насърченията по ал.1, т.6, т.7 и т.8, редът за присъединяване по раздел втори, както и чл.31 и чл.32 ЗЕВИ не се прилагат за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, които се заявяват за присъединяване след датата на доклада на министъра на енергетиката по чл.13, ал.1, в който е отчетено, че общата национална цел по чл.12, ал.1 е постигната. По делото не е спорно, че тази цел е постигната към 27.12.2013 г., следователно, посочените в чл.18, ал.1, т.6, т.7 и т.8 ЗЕВИ насърчения не се прилагат за обекти, заявили присъединяване след тази дата.

При преценката за приложимостта на насърченията и датата на която МВЕЦ К. е заявена за присъединяване, не е спорно в производството, че това се е случило преди 27.12.2013г. , а именно на 11.06.2013г. въз основа на договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД-П. от същата дата.

Разпоредбата на §1, т.23 от ДР на ЗЕ определя като "Енергиен обект" обект или съвкупност от обекти, с предназначение в него или посредством него да се извършва

производство на електрическа и/или топлинна енергия с определена мощност, съхранение на електрическа енергия, добив или съхранение на нефт или природен газ, пренос, както и преобразуване на параметрите или вида на електрическа и топлинна енергия и природен газ, нефт или нефтопродукти през мрежи, както и техните спомагателни мрежи и съоръжения, разпределение на електрическа, топлинна енергия или природен газ през мрежи, както и техните спомагателни мрежи и съоръжения, без инсталациите на клиентите като преместваемите, набивните и монтираните без основи енергийни обекти са обекти на техническата инфраструктура.

Тълкуването на това легално определение в оспореното решение на КЕВР е неправилно и в противоречие със съдържанието на нормата. КЕВР не е съобщила, че като енергиен обект се определят и обектите, посредством които се извършва пренос на електрическа енергия, както и преобразуване на параметрите или вида на електрическа енергия. Съобразно заключението на КСТЕ БКТП 20/0,4KV., въведен в експлоатация на 30.12.2014г. въз основа на издадено разрешение за ползване на трансформатор БКТП 20/0,4KV извършва преобразуване на електрическа енергия, т.е. отговаря на легалното определение за енергиен обект. Нещо повече, енергиен обект е обект или съвкупност от обекти посредством които може да се извършва и пренос на електрическа енергия през мрежи, както и техните спомагателни мрежи и съоръжения. Съгласно чл.31 ал.10 от ЗЕВИ въвеждането в експлоатация на енергийни обекти по ал. 1 се извършва по реда на наредбата по чл. 177, ал. 2 от Закона за устройство на територията, но не по-късно от 30 дни от датата на подаване на искане, придружено със съответните документи, включително за извършени 72-часови проби. Разпоредбата на чл.31 ал.11 от ЗЕВИ, на която се позовава административния орган в решението си, за да обоснове липсата на качеството на енергиен обект на БКТП, въведен в експлоатация преди 06.03.2015г., не е норма, съдържаща легално определение за „енергиен обект”, а разпоредба, определяща как се променя цената за изкупуване на ел.енергия при поетапно въвеждане в експлоатация на отделни части от енергийния обект и систематически се намира в Раздел III.

„Изкупуване, пренос и разпределение на електрическата енергия от възобновяеми източници“ на ЗЕВИ, а не в допълнителните разпоредби, съдържащи дефиниции и тълкуване на използваните думи и изрази в закона. Поради това, налице е въвеждане на енергиен обект в експлоатация преди влизане в сила на измененията в ЗЕ , обн. в ДВ бр.17/06.03.2015г. с § 54 ПЗР към ЗИДЗЕ, съгласно който "Насърченията по чл. 18, ал. 1, т. б, 7 и 8, както и чл. 31 и 32 от Закона за енергията от възобновяеми източници не се прилагат за енергийните обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, които

са въведени в експлоатация след влизането в сила на този закон, с изключение на обектите по чл. 24, т. 1 и 3". Ето защо, преференциалните цени за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници е следвало да се прилагат към обекта на НАТ 2004 ООД – МВЕЦ „К.“, който е заявен за присъединяване преди 27.12.2013 г. и въведен в експлоатация преди 06.03.2015 г., поради което не попада в обхвата на пар.54 от ЗИД на ЗЕ.

Като е издал решение, с което е приел противното и не е указал на ЕВН България Електроснабдяване ЕАД, че следва да изпълнява задълженията си по сключения договор с НАТ 2004 ООД за изкупуване на ел.енергия от ВИ, енергийния регулатор е приложил неправилно вече посочените разпоредби на ЗЕ и ЗЕВИ. Този извод не се променя от настъпилата законодателна промяна с пар.34 ал.8 във вр. с ал.1 от ЗИД на ЗЕ обн. в ДВ бр.41 от 2019г., не само поради разрешението в ал.9 на същия параграф, а и поради факта, че „договорът за изкупуване на съответния производител по ал. 1, сключен до влизането в сила на този закон, се смята за прекратен”... „от датата на влизане в сила на договора по ал.1.” / пар.34 ал.8 от ЗИД на ЗЕ/.

Не са налице основания за прекратяване на производството поради липса на правен интерес от страна на жалбоподателя, с оглед влязлото в сила решение на Административен съд Смолян по адм.д. № 286/2020г. Касае се за две самостоятелни производства, с различен предмет и основание, като присъждането на обезщетение за вреди по реда на чл.1 ал.1 от ЗОДОВ не изключва допустимостта на жалбата на "НАТ 2004" ООД с искане за отмяна на решение на КЕВР, постановено в производство по реда на ЗЕ във вр. с Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката.

По изложените съображения решението на КЕВР като незаконосъобразно следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне в 30-дневен срок, при съобразяване с указанията по тълкуване и приложение на закона, дадени с настоящето решение.

При този изход на спора претенцията за разноски на жалбоподателя е основателна и такива следва да му се присъдят в размер на 50 лв. държавна такса, 969,05 лв. възнаграждение за вещо лице и 1800 лв. адвокатско възнаграждение или общо разноски в размер на 2 769,05 лв. Предвид размера на адвокатското възнаграждение и фактическата сложност на делото и обема процесуални действия, извършени от пълномощника на жалбоподателя, възражението за прекомерност от страна на ответника съдът намира за неоснователно.

С молба, постъпила по делото на 17.09.2024г. ответникът направи искане за спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по следните въпроси:

1. Прилагането на преференциална цена за изкупуване на ел.енергия от възобновяеми източници като спорното в главното производство попада ли в обхвата на забраната по чл.107 пар.1 от ДФЕС?

2. Съоръжения като временно захранване на строителството на съоръжения за производство на електроенергия, бетонен комплексен трансформаторен пост и кабелна линия от стълб на електроразпределителната мрежа до трансформаторния пост могат ли да се приемат като част от съоръжение за производство на електроенергия по смисъла на чл. 2, пар. 28 от Регламент /ЕС/ 2019/943 ?

3. Допуска ли общностното право прилагане на разпоредба от националното право като чл. 224 от АПК, регламентираща задължителността на указанията по прилагане на закона, в случаите, когато тези указания противоречат на чл. 107 пар.1 от ДФЕС, или на чл. 2, пар. 1 от Директива 2009/72/ЕО във вр. с чл.2 пар.1 от Регламент 714/2009?

Ответникът по делото - „Нат 2004“ ЕООД, счита направеното искане за неоснователно.

Ответникът - "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД, не изразява становище по искането.

Съдът намира искането в молбата от 17.09.2024г. за неоснователно.

Както вече бе посочено във фактическите установявания на съда, спора между страните е от 2015 г. и се свежда до това дали дружество, производител на ел.енергия от ВИ може да се ползва от насърченията по чл. 18, чл. 31 и чл. 32 от ЗЕВИ, предвид разпоредбата на § 54 от ПЗР на ЗИДЗЕ/обн. В ДВ бр. 17/2015 г., в сила от 06.03.2015 г./. Съгласно посочената разпоредба, уредените в закона насърчения не се прилагат за енергийни обекти, които са въведени в експлоатация след влизане в сила на този закон.

Понятията за производство и производител на електрическа енергия, определени в Директива 2009/72/ЕО не са относими към настоящия спор. КЕВР непълно се позовава на определението на енергиен обект, отнасяйки към същото единствено първото предложение от него, а именно само и единствено частта, която го определя като „обект или съвкупност от обекти предназначение в него или посредством него да се извършва производство на електрическа и/или топлинна енергия”, пренебрегвайки напълно, в разрез със съдържанието на легалното определение, предложенията в него определящи като енергиен обект и

обектите, посредством които се извършва пренос или преобразуване на вида и параметрите на ел.енергия. Поради това не е необходимо тълкуване за съответствие по първия въпрос, както и по втория въпрос, като неотнормирани към предмета на настоящето производство.

По третия въпрос състав на Върховен административен съд вече има произнасяне с решението си по адм.д. № 10647/2020г., основано на закона и практиката на СЕС, че за националният съд не възниква задължение за отправяне на преюдициално запитване, а и запитването е недопустимо за разглеждане от СЕС, когато във връзка със спорния въпрос, разпоредби от правото на ЕС вече са били тълкувани. Доколкото третия поставен въпрос се отнася до задължителната сила на влязло в сила решение и направените в това решение правни изводи за националният съд, когато тези изводи не съответстват на правото на ЕС, по този въпрос има становище на СЕС по дело C-173/09, което е допълнително основание, искането да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 6б състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на КЕВР за спиране на производството и отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по адм. д. № 6097/2023 г. на Административен съд София – град.

Решението в тази му част е с характер на определение, което подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ОТМЕНЯ Решение № Ж- 573/19.04.2023г. на КЕВР с което е прекратено административното производство, образувано по жалба на „НАТ 2004” ООД с вх.№ Е-12-00-95 от 14.04.2015 г., допълнена с жалби от 08.06.2015г. и от 04.09.2015 г., подадени от дружеството срещу „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД по повод едностранното прекратяване на сключения с „НАТ 2004” ООД Договор № 1202 от 03.02.2015г. за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от МВЕЦ „К.”.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по подадената жалба с вх.№ Е-12-00-95 от 14.04.2015 г., допълнена с жалби от 08.06.2015г. и от 04.09.2015 г., в 30-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на „НАТ 2004” ООД, ЕИК[ЕИК], разноски

в производството в размер на 2769,05 лв./ две хиляди седемстотин шестдесет и девет лева и пет стотинки/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: